

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๒๓ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๕๖

เรื่องจอมปลอมแทรกธรรม

เมื่อวานนี้ไปสองแห่ง โห ไมใช่เล่น ๆ นะ เห็นดเห็น้อยเทศน์ สำคัญมากที่เทศน์นั้น เห็น้อย เทศน์แต่ก่อนกับปัจจุบันนี้มันผิดกัน แต่ก่อนอายุยังหนุ่มยังน้อย กำลังวังชาไม่ได้มาเป็นอารมณ์กับมันเลย เดียวนี้มันกลับมาเป็นอารมณ์กับเครื่องมือคือธาตุชั้นธของเรา เวลาเทศน์จบลงมาแล้วเห็น้อย แต่ก่อนไม่เป็น ธาตุชั้นธคือเครื่องมือของธรรม เครื่องมือของใจออก ถ้าเครื่องมือดีก็สะดวก สำหรับเราเองเป็นอย่างนั้น ใครก็เถอะมันเหมือนกัน นั่นแหละ พูดนี้ถ้าเป็นธรรมะเข้มข้นรู้สึกค่อนข้างจะไม่ได้นะ ธรรมะเข้มข้น ส่วนมากต่อมากก็มีธรรมะชั้นสูงแหละ มันหากเป็นของมันเองชั้นสูง เทศน์ธรรมดานี้ถ้าเป็นธรรมะชั้นสูงจะแรง ๆ เร็ว ๆ เลย ลมมันกระแทกเข้ามา

ธรรมะชั้นสูงกับความเข้มข้นของเสียงของอะไรมันจะไปพร้อม ๆ กัน แล้วมันมากระแทกแรง มากกระแทกก็คือเข้าไปในหัวใจ อันนี้จะแสดงความรู้สึกออกมา พอรู้สึกแล้วเริ่มเหยียบเบรก เป็นอย่างนั้นนะ เพราะมันมีโรคหัวใจฝังอยู่ลึก ๆ มันไม่ใช่เห็น้อยธรรมดา มีโรคหัวใจซึ่งมันยังไม่หาย มันเหมือนว่าหายใจ เราจะทราบได้เวลานี้ละ ส่วนมากสำหรับเราเองไม่มีอะไรมากระทบ มีแต่เรื่องของลมที่แสดงออกมากกระทบ อย่างอื่นไม่เห็นมี เวลาเทศน์เข้มข้น ทุกสิ่งทุกอย่างมันจะหมุนของมันเร็วเข้า ทีนี้ลมมันก็กระแทก ๆ สักเดี๋ยวอันนั้นก็แสดงออกมา มันลำบากอย่างนี้นะ

ศิริราชนี้ก็ไปเทศน์ ตอนช่วยชาติดูเหมือนไปสองหนหรือสามหนน้ำ อย่างน้อยสองหน แต่ก่อนก็เคยเทศน์มาอยู่แล้ว เทศน์มาตั้งแต่สมัยอาจารย์หมออุดม อาจารย์หมออวยนุ่น เราไปเทศน์แต่นั้นมา จากนั้นมาก็ค่อยห่างไปหน่อย ตั้งแต่มีการช่วยชาตินี้ก็เข้าไปอีก ดูเหมือนไปเทศน์สองครั้ง ครั้งหนึ่งฟ้าหญิงเล็กเสด็จ เรื่องอรรถเรื่องธรรมเรื่องเทศนาว่าการนี้มาวิตวิจารณ์แต่เรื่องธาตุเรื่องชั้นธนะเรา ทุกวันนี้ละ แต่ก่อนไม่มี ออกอย่างฟุ้งเลย เทียว นี่มันก็มีกรรมอันหนึ่งของเราอยู่อย่างว่านั่นแหละ ตอน ๒๕๐๖ โรคหัวใจนี้ขึ้นอยู่บนธรรมาสน์ นั่นละมันรุนแรงเรื่องเทศน์ ในระยะที่ยังหนุ่มยังน้อยเทศน์สอนพระล้วน ๆ เกือบจะว่าล้วน ๆ เพราะพระเป็นพันในงานศพท่านอาจารย์กงมา วัดดอยธรรมเจดีย์

เวลามันเร่งมันหมุนตัว ๆ เลย เทศน์สอนพระมันเร่งของมัน ประชาชนก็มี แต่ว่าจิตมันมุ่งใส่พระมากกว่าประชาชน เพราะนาน ๆ จะได้เทศน์สอนพระเสียทีหนึ่ง ความหมายว่า

งั้นนะ ส่วนประชาชนเขามันพอตัวตลอดเวลาแหละเขาจะ ว่าอย่างนั้นเสียดีกว่า พระนี่มีหัวโหย ส่วนมากมีแต่พระปฏิบัติเต็มไปหมดเลย นั่นละจึงได้เทศน์ธรรมะเร่ง เร่งถึงขนาดที่ว่าโรคอันนี้เกิดที่นั่นเลยในเวลานั้น จนจะสลบไสล บึงบึงขึ้นมาทันทีเลย อ้าว ทำไมเป็นอย่างนี้ หยุดก็กลืน นิ่งตัวสั้นไป อ้าว เราทำไมถึงเป็นอย่างนี้เพราะไม่เคยเป็น เจียบกริบเลยคนมาก ๆ เอ้ ทำไมเป็นอย่างนี้ มันจะสลบไสลนะ พอมันค่อยคลี่คลายออกมา แล้วลงธรรมาสน์หนีไปเลย นั่นแหละหยุด หยุดไม่มีใครรู้ ตั้งแต่นั้นมามันมาตัดทอนตัวนี้ ตั้งแต่ ๒๕๐๖ มาถึง ๒๕๒๐ ละมัง ที่เริ่มเทศน์สอนแพพวงา ได้หนังสือสองเล่มมา นี่ละห่างตั้งแต่ ๒๕๐๖ ไปจนกระทั่ง ๒๕๒๐ ถึงได้เริ่มเทศน์ มันก็ตัดไปเสีย

จากนั้นมาต้องอยู่ในความระมัดระวังเรื่อยที่นี้ละ เพราะฉะนั้นมันถึงไม่เต็มเม็ดเต็มหน่วย มีอะไรอันหนึ่งจะว่าเป็นกรรมอะไรก็ถูกอยู่ มันตัดทอนตอนเวลากำลัง วยก็กำลังพุ่งด้วย วยแข็งแรง ธรรมไม่ต้องพูดแหละระยะนั้นแล้วนะ ๒๕๐๖ ไปแล้วไม่ต้องพูดแหละ เพราะฉะนั้นมันถึงพุ่งซึกกับพระนะ ถึงขนาดโรคหัวใจเกิดในเวลานั้นเลย นี่อำนาจแห่งธรรมที่ออกอย่างรุนแรงแล้วลมมันก็พุ่ง ๆ กระแทกเข้า ๆ ใส่ก็ก็เดียวเลยเทียว นี่ละเรื่องธรรมท่านทั้งหลายฟังเสียนะ จะมีหลวงตาองค์เดียวนี้พูดให้ท่านทั้งหลายฟัง เรื่องธรรมนี้พูดจริง ๆ พุ่งทีเดียวเลยไม่มีขอบเขต แบบไหนจะมา-มา มันจะออกรับกันทันที ๆ มันมีพร้อมอยู่แล้วทุกอย่างในจิตใจ เป็นแต่เพียงว่าจะออกมากน้อยตามบุคคลที่มารับฟัง ที่ควรจะได้หนักเบาเล็กน้อยเพียงใด เป็นตามพื้นตามเพไปเรื่อย ๆ การเทศน์มันก็ต้องเป็นอย่างนั้น ๆ จะให้เลยนั้นไม่ได้มันขัดกับความพอดี ขนาดนี้พอดีกับธรรมประเภทนี้ พอดีกับขนาดนี้ ๆ ระยะนี้เรื่อย

วันนั้นมีแต่พระเป็นพันนะ กรรมฐานแทบทั้งนั้น นาน ๆ จะได้เทศน์ให้พระทั้งหลายฟัง ซึ่งมีความหิวกระหายอยู่แล้วในเรื่องธรรมภาคปฏิบัติกับพระกรรมฐาน เพราะฉะนั้นจึงได้ถือโอกาสเทศน์วันนั้น เริ่มก็พุ่งเลยเทียว พุ่งก็พุ่งใหญ่เลย มันก็เสียเสียตรงนั้น จากนั้นมาก็ล้มลุกคลุกคลานไปเรื่อย ตั้งแต่ ๒๕๒๐ เทศน์ก็ได้ระวัง ตั้งแต่นั้นมาเลยระวัง ไม่ระวังไม่ได้ นี่ละที่ว่ามันก็กรรมอันหนึ่งเหมือนกันมาตัดทอนเอาตอนสำคัญ ๆ ธาตุชั้นธก็แข็งแรงอยู่ด้วยเต็มที ไม่ได้คิดว่ามันจะเป็นอย่างนั้นขึ้นมา มันก็เป็นขึ้นมาเรื่อยมา ถึงทุกวันนี้มันเหมือนหายนะ แต่มันไม่หาย เวลาเทศน์ธรรมะเร่งเข้า ๆ หนักเข้า ๆ มันจะยิบเย็บ พอรู้อย่างนั้นรีบเหยียบเบรก ไม่เหยียบไม่ได้มันเอาอย่างรุนแรง รวดเร็วด้วย เรื่อยมาจนกระทั่งทุกวันนี้ เทศน์ว่าการเลยมันไม่ได้เป็นเต็มเม็ดเต็มหน่วย

ใครจะว่าเทศน์ดิบเทศน์ดีอะไรก็ตามเถอะ เราเป็นคนเทศน์เอง สภาพร่างกายและจิตใจเราเป็นผู้รู้เอง มันถึงไม่ได้สะดวก ทุกวันนี้ยิ่งถือธาตุขันธ์เป็นผู้มีอำนาจมากกว่าใจแล้ว จะเทศน์อะไรจะต้องได้ดูเครื่องมือเสียก่อน เครื่องมือเป็นไปได้อะไรขนาดไหน ก็ต้องเอาเครื่องมือเป็นประมาณ คือธาตุขันธ์ของเราซึ่งเป็นเครื่องใช้ของอรรถของธรรม ถ้าธาตุขันธ์ไม่ดีเทศน์ไปไม่ได้นะ จากนั้นมาแล้วเราก็อลบลมของตัวเอง หลบไปอยู่ที่นั่นที่นี้ อย่างที่ว่าวัดช่องลม ชลบุรี นี้ เราก็เคยไปพักวัดช่องลม แต่ไม่ได้อยู่วัดช่องลม อยู่โน้นในสวนลึก ๆ ที่สังัดเจียบ นี่ละหลบลมตัวเอง

ถ้าอยู่กับนี้ไม่ได้แขกคน แล้วหมอบเขาก็บอกไม่ให้รับแขกด้วย เราก็อธิบายว่ารับไม่ได้ เพราะฉะนั้นถึงหลบลมหนีไปอยู่ที่นั่นที่นี้ ไม่เทศน์ว่าการ แม้แต่ไปอยู่ชลบุรีคนก็มาก แต่เราสั่งไว้เลยไม่ใช่บอกนะ สั่งไว้เลยเชียว บอกว่ามานี้มาเฉพาะจังหันเท่านั้นนะ ที่จะให้พูดจาเทศน์ว่าการ ไม่เอาละ นี่หลบลมมาต่างหาก ไม่ได้มารับแขกรับคนนะ บอกตรง ๆ อย่างนี้ พอบอกอย่างนั้นแล้วเขาก็ไม่ฝืนแหละ พอเสร็จแล้วเขาก็เลิกกลับไปเลย เพราะไม่เลิกก็บอกเลย ไป เลิก กลับ จากนั้นเราก็ออยู่ตามสบายของเรา ไม่เกี่ยวข้องกับใครเลย มันเขตพญาต่อกัน อยู่ลึก ๆ สังัดเจียบ นั่นละเหมาะสม ได้หลบลมหนีแต่ก่อน ต่อมามันก็เป็นอย่างนี้ ไรไม่ทราบ แล้วก็กลับมาช่วยบ้านช่วยเมือง ที่นี้เทศน์เลยไปใหญ่เลย มันอะไรก็ไม่รู้ วาระธาตุขันธ์อ่อนลงก็กลับได้ใช้งานมากขึ้น

ไม่เคยคิดนะว่าใครจะมาตำหนิติมอย่างไร ๆ นี้ไม่เคยถือมาเป็นอารมณ์ เรื่องของโลกหาประมาณได้เมื่อไร เรื่องของธรรมมีประมาณประจำตัว ควรจะหนักเบาเล็กน้อย ยิ่งไง ๆ จะออกตามนั้น ๆ ใครจะตำหนิติมยังงี้ก็เป็นเรื่องของเขาร เรื่องของเราที่บรรลกับธรรมที่จะทำประโยชน์ให้โลกเป็นเรื่องของเราเอง เพราะฉะนั้นการพูดจหาประมาณไม่ได้คือเอาธรรมเป็นกฎเกณฑ์ ถือเอาธรรมเป็นกฎเกณฑ์ ความหนักเบาเล็กน้อยเพียงไรมันจะมีอยู่ในนี้เกี่ยวข้องกับประชาชน นั่งบิบบองดูบิบบองไม่ต้องคุยมันรู้แล้ว ควรจะเทศน์หนักเบาเล็กน้อยเพียงไรมันบอกในตัวแล้ว พูดให้มันตรง ๆ อย่างนี้ นอกจากไม่พูดเฉย ๆ จะเข้าสมาคมได้ก็ตามมันเหมือนกับเข็มทิศ มันจะจับของมันทันทีเลย พูดให้มันตรง ท่านทั้งหลายเคยฟังไหมคำนี้ มันเป็นอยู่เต็มหัวใจนี้แล้ว

ธรรมะเป็นของจริงพูดตามหลักความจริงผิดไปไหนวะ เพราะฉะนั้นเราจึงได้ส่งสารโลก พุทธศาสนานี้เป็นศาสนาที่เลิศเลอสุดยอดแล้ว มีอันเดียวเท่านั้น เราก็อธิบายแล้ว ได้พิจารณาเต็มเม็ดเต็มหน่วยไม่มีอะไรข้อข้องใจสงสัยในพุทธศาสนานี้แล้ว ว่าศาสนาของศาสดาองค์เอกขึ้นเลยเทียว เพราะได้พิสูจน์กันหมดแล้วในหัวใจ หาที่ค้านพระพุทเจ้า

ไม่ได้เลย ไม่มี ไม่มีที่ค้ำน ปฏิบัติไปยังไง รู้แจ้งโหนมุดใจๆ มีแต่พระพุทธเจ้าสอนไว้หมดๆ โห เราเนี่ยมันหนวกมันบอดมาแต่เมื่อไร พอมันปรากฏขึ้นแจ้งโหน พระพุทธเจ้าสอนไว้แล้วๆ ไม่ว่าธรรมะชั้นใดไม่เคยมีที่จะขัดแย้งพระพุทธเจ้าเลย ขัดแย้งไม่ได้ เป็นขั้นนี้กับเรื่องของพระพุทธเจ้ามันรับกันได้อ้อยเปอร์เซ็นต์ๆ กับปริยัติไปอีกแห่งหนึ่งนะ นี่เราก้เรียนมา ถ้าไปกับปริยัติเป็นอีกแห่งหนึ่ง ฟุ้งใส่ตัวจริงเลยคือองค์ศาสดา เพราะองค์ศาสดารู้ด้วยการปฏิบัติ อันนี้มันก็เป็นขั้นด้วยการปฏิบัติ วิ่งใส่กันถึงกันก็ๆ

ออกทางด้านปริยัติมันมีอะไรอยู่ของมันละ พุดยากๆ นะ ถ้าว่าน้ำหนักก็ไม่เหมือนไม่เหมือนที่ตรงของจริง มันรู้นี้มันวิ่งใส่นั้น อันนั้นสอนไว้อย่างนี้แล้ว นั่นอย่างนั้นนะ ไปทางปริยัติบางทีเราก้ไม่เห็นมันเป็นขั้นมา ปริยัติท่านว่ายังไงก็ไม่ทราบ ดังที่เขาพูดในบุพพสิกขา เราเลยไม่ลืม จับเอาไว้นะ แต่ก่อนเราก้ยังไม่เข้าใจ ว่าพระอรหันต์นอนหลับไม่ฝัน นี่ละเรื่องจอมปลอมมันเข้าไปแทรกในธรรม เป็นอย่างนี้เอง ถ้านอนหลับยังฝันอยู่ไม่ใช่พระอรหันต์ โคตรพ่อโคตรแม่มีมึงเคยเป็นอรหันต์หรือ มึงจึงมาคุยโม้นัก ว่าจัน มึงไม่อายุดินฟ้าอากาศบ้างหรือ เราอยากถามว่าจันนะ นี่มันผิดขนาดนั้นนะ มันดันเดามาอวดได้นี้วะ

พระอรหันต์คือขั้นที่ ๕ นี่หรือ อรหันต์นะ ขั้นที่ ๕ มันก็เหมือนกับโลกทั่วๆ ไป โลกฝันได้ทำไมขั้นที่ ๕ พระอรหันต์ฝันไม่ได้ แน่พิจารณาซิ ความบริสุทธิ์ไม่ใช่ขั้นที่ ๕ ความบริสุทธิ์ไม่ใช่ความฝันนี้ เอามาเข้ากันทำไม มันประกาศชัดเจนว่า นี่คือกิเลสมันแทรกธรรม มันแทรกอย่างนี้ ที่มันบ่งบอกอย่างชัดเจน เพราะได้อ่านดูจริงๆ อ่านดูได้พิจารณา แต่ก่อนยังไม่มีข้อค้ำนนะ เป็นแต่เอามาพิจารณา พระอรหันต์นอนหลับท่านไม่ฝัน ท่านไม่ฝันหรือสงสัยอยู่นะแต่ไม่ได้คิดหลังมานั้น พอครวหลังมานี้มันจับกันได้อ้อยเปอร์เซ็นต์ พระอรหันต์นอนหลับแล้วไม่ฝัน แล้วย้าเข้าอีกว่า ถ้าฝันอยู่ยังไม่ใช่พระอรหันต์ ว่าจัน จึงย้าเข้าอีกอะไรมันจะพอกัน โคตรพ่อโคตรแม่มีมึงนี่ เข้าใจไหมน้ำหนัก โคตรพ่อโคตรแม่มีมึงเคยเป็นพระอรหันต์หรือ มึงถึงได้มาอวดเอานักหนา ไม่มียางอายเลย อยากถามว่าจัน นี่เขาเรียกน้ำหนัก เข้าใจไหม ไม่ได้เป็นความหยาบความโลนอะไร

บอกว่าพระอรหันต์นอนหลับแล้วไม่ฝัน ยังย้าเข้าไปอีก ถ้าฝันไม่ใช่พระอรหันต์ มันย้าเข้ามา เมื่อมันย้าเข้ามา เราจะเอาอะไรไปสู้ ก็ยกโคตรเข้าใส่ละซี น้ำหนักมันถึงจะเท่ากันใช่ไหม โคตรพ่อโคตรแม่มีมึงเคยเป็นพระอรหันต์หรือ มึงถึงได้มาคุยโม้อวดไม่มียางอายเลย นั่น เข้าใจไหม นี่คือว่าเมื่อมันรู้อย่างจ้งๆ แล้วมันค้ำนกันได้อย่างจ้งๆ ผิดอย่างจ้งๆ นั้น มันบอกชัดๆ อย่างนี้เลย คำฝงคำฝัน การหลับการนอนการตื่นนี้เป็นเรื่องของขั้นที่

ทั้งนั้น ไม่ใช่เรื่องของความบริสุทธิ์ ที่ท่านว่า ซาครโรว์ นั้นใช่แล้ว ซาคร ผู้ตื่นอยู่ คือหลัก
 ธรรมชาตินั้นตื่นตลอด ไม่มีหลับมีตื่น ยืนเดินนั่งนอนไม่มี อันนั้นเป็น ซาคร เรายอมรับ
 ทันที่ เรื่องของชั้นนี้ให้เป็นเรื่องของชั้นนี้

เราถึงได้กล่าวพูดละชีว่า เรื่องของชั้นนี้ก็เหมือนโลกทั่วๆ ไป ไม่มีอะไรผิด
 แปรต่างกัน เพราะฉะนั้นถ้าโลกเขาเป็นยังไง ชาติชั้นของพระอรหันต์ก็เป็นอย่างนั้น
 เหมือนกัน ไม่เป็นอย่างอื่น เพราะเป็นชาติชั้นนี้เป็นสมมุติอย่างเดียวกัน เพราะจิตอันนั้น
 ไม่ได้อยู่ในนี้ จิตที่บริสุทธิ์นั้นยกไว้เสีย หมดปัญหาโดยประการทั้งปวง แดนสมมุติไม่ว่า
 หยาบละเอียดไม่เข้าถึงแล้ว เป็นคนละอย่างแล้ว นี่ละเรื่องราวมัน ชาติชั้นนี้โลกเป็นยังไง
 ชาติชั้นนี้ก็เป็นที่ ยกตัวอย่างเช่น เอายาเสพติดมาให้พระอรหันต์กินดูซิ อรหันต์นั้นไม่
 ติด แต่ชาติชั้นของอรหันต์เป็นสมมุติเหมือนโลก ติดได้เหมือนโลก เอายาเสพติดเหล่านี้
 เอายาบังกาไปให้พระอรหันต์ ไปให้พระพุทธเจ้าฉันซินะ ติด ชั้นของท่านติดแต่ท่านไม่
 ติด เพราะชั้นนี้เป็นเรื่องของโลกทั่วๆ ไป เข้าใจไหมที่พูดนี้

ใครพูดไหมคำนี้ มีใครพูดไหมในโลกอันนี้ นี่พูดได้อย่างจังๆ มันรู้กันอย่างจังๆ
 แล้วมันแยกกันอย่างจังๆ อีกด้วย เรื่องชาติเรื่องชั้นนี้เป็นไปเหมือนสมมุติ อะไรที่มันเคย
 มันบอกว่าอันนี้ชอบอันนั้นไม่ชอบ พูดได้เหมือนกันกับโลก แต่เพียงว่าชั้นนี้มันเกี่ยวข้องกับ
 กับนี้ มันชอบกันไม่ชอบกันอยู่เพียงแค่นี้ ไม่ได้เข้าไปหาความบริสุทธิ์ เข้าใจไหม ชาติชั้น
 เหมือนกัน เช่น อาหารการกินอะไร เอ้อ อันนี้ดี อันนี้ชอบอันนี้ไม่ชอบ ท่านก็พูดได้สบายๆ
 เพราะเป็นอยู่ระหว่างชั้นกับสิ่งเหล่านี้ซึ่งเป็นสมมุติด้วยกัน มันไม่ได้เป็นอยู่ในวิมุตติ
 เข้าใจหรือ พวกนี้ฟังซินะ แล้วใครพูดคำพูดเช่นนี้นะ ไม่มีใครพูดนะ อิตาบัวงศ์เดียวพูด
 พูดให้มันชัดๆ มันไม่มีสะทกสะท้าน เอาของจริงออกมาพูดนี้ ดึงออกมาจากนี้ อันไหนจริง
 อันไหนปลอมมันรู้หมดของมัน

พูดชัดๆ อย่างทุกวันนี้ สิ่งที่จอมปลอมเข้ามาที่มันจะทำให้โลกเสียผู้เสียคนไป
 มากมายกายกองเป็นลำดับลำดับขึ้นไปนี้ กำลังสืบคลานเข้ามาๆ ก็ได้พูดแล้วนะ เรา
 เกี่ยวข้องกับโลกมียังไง อะไรเข้ามาคว้ามบๆ คืออะไร เพียงเท่านี้ก็พอเข้าใจไม่ใช่หรือ ทำ
 ให้ลิ้มเนื้อลิ้มตัว ฟุ้งเพื่อเห่อเหิมเป็นบ้ากันไป นี่คือเรื่องของโลกเรื่องของกิเลสมันพัวพัน
 กันได้อย่างง่ายดาย ทีนี้ธรรมจับปุ๊บรู้หมดเลย นั้น เข้าใจไหมละ ธรรมนี้จะไม่มีคุ่นกับอะไร
 เข้ามาแฉ่ไหนๆ เป็นเรื่องของกิเลสมันจะรู้ทันทีๆ โดยไม่ต้องบอก หากเป็นเครื่องรับกันได้
 ทันที่

เราจึงได้วิพากษ์วิจารณ์ถึงเรื่องโลกที่เข้ามา ๆ คืบคลานเข้ามาทุกแบบทุกฉบับ โลกไม่รู้ นะ แต่ธรรมปิดไม่อยู่ ๆ รู้ตลอดเลย เมื่อรู้ตลอดแล้วมันก็ไม่หลงตลอด ใจผู้ที่ยังหลงอยู่นั้น หลงตลอด ไม่มีอะไรมันก็ไม่หลง ยิ่งมีอะไรเข้ามาเพิ่มความหลงเข้าอีก เข้าใจใหม่ละ เวลา นี้ กำลัง สิ่งที่จะทับอรรถทับธรรมทับศาสนา ทับคนที่มีหัวใจเต็มไปด้วยกิเลส แต่มีความ ใฝ่ฝันอยู่กับอรรถกับธรรมนี้ มันจะเข้ามาตีเรื่อย ๆ อย่างนี้แหละ แล้วหนักขึ้น ๆ พวกจอก พวกแหวนหนาแน่นขึ้นเรื่อย น้ำในบึงในบ่อใสสะอาดขนาดไหนก็อยู่ใต้จอกใต้แหวน มีแต่มัน ปกคลุมตลอด นี่กิเลสปกคลุมธรรม ธรรมเหมือนน้ำในบึง น้ำในบึงคืออะไร บึงก็คือจิต น้ำ คือธรรมก็อยู่กับจิตนั้น

กิเลสเกิดขึ้นจากจิต แต่มันมาปกคลุมหุ้มห่อจิต หุ้มห่อธรรมไม่ให้เห็น นี่ที่ว่า ศาสนาจะไม่มีเหลือ คือมีแต่พวกจอกพวกแหวน พวกกิเลสตีมันปกคลุมหุ้มห่อไว้หมด ไม่ให้เห็นเลย ทีนี้ก็ว่าสระนี้บึงนี้ไม่มีน้ำ ใครมองไปก็ไม่มีน้ำ ก็จอกแหวนมันปกคลุมไว้ หมดแล้วไม่เห็นน้ำ ก็ไปเห็นแต่จอกแต่แหวน ไม่มีน้ำมีอะไรละ โอ๊ย มีแต่จอกแต่แหวน แต่ถ้ามันรู้ว่ามันมีแต่จอกแต่แหวนเท่านั้นมันมีข้อตำหนิกันอยู่บ้างนะ น้ำอยู่ข้างใต้ มันมีแต่จอก แต่แหวน มันเห็นแต่จอกแต่แหวน ผู้ที่ทำนุรู้ชัดร้อยเปอร์เซ็นต์อย่างพระอรหันต์ท่าน น้ำเป็น น้ำ จอกแหวนปกคลุมน้ำท่านก็รู้หมด

ทีนี้พวกเราไปนี่มันก็เห็นแต่จอกแต่แหวนไม่เห็นน้ำนะซิ มันก็ไม่สนใจในน้ำ เข้าใจ ใหม่ ส่งเสริมตั้งแต่จอกแต่แหวนเต็มบ้านเต็มเมือง กองทุกซีกก็ส่งเสริมไปด้วยกัน เต็มหัวใจ สัตว์โลกทั้งหลาย ไม่มีใครสูงใครต่ำเรื่องกิเลสได้เหยียบหัวใจแล้ว กิเลสจะไม่อยู่ต่ำ มันอยู่ บนหัวใจสัตว์โลก ธรรมเท่านั้นเปิดได้ นอกจากธรรมไม่มีอะไรมาเปิด นอกจากธรรมไม่มี อะไรแก้ได้ สังหารกันได้ มีธรรมเท่านั้น บอกว่าเท่านั้นเลย สามแดนโลกธาตุเป็นแดนของ กิเลสทั้งหมด มีธรรมเท่านั้นที่เหนือแดนสมมุติ จะเอามาจับกันได้อย่างสนิท หรืออย่าง แจ่มแจ้ง นอกนั้นไม่มี

นี่ถึงได้วิพากษ์วิจารณ์เรื่องประชาชนชาวพุทธเรา ผู้ที่จะคอยแนะนำสั่งสอนก็เป็นบ้าไป ด้วยกันกับโลกเสีย ทีนี้จะมาสอนโลกยังไง เราก็ตาบอด ลูกศิษย์ก็ตาบอด อาจารย์ก็ตาบอด เลยต่างคนต่างตาบอด เลยต่างคนต่างชนต้นไม้ อาจารย์ก็ชนข้างนี้ ลูกศิษย์ก็ชนข้างนั้น สุดท้ายต้นไม้ต้องล้ม มันมีแต่หัวชนต้นไม้ โห้ย กองทุกซีกพิลึกพิลั่นนะ จึงว่าอัจฉริยะเรื่อง ธรรมพระพุทเจ้า นี่ละที่ได้เข้าถึงขั้นที่ว่า เหนอ เป็นขนาดนี้แล้วจะสอนใครได้ยังไง นั่น คือ มันเลยเสียทุกอย่าง ที่โลกเห็นสามแดนโลกธาตุนี้ โลกเห็น โลกเป็นอยู่นี้ มันก็เหมือนอยู่ใน

ส้วมในถ่าน ที่นี้ธรรมไม่ใช่ส้วมใช้ถ่าน ส่องลงมาน้ำมันจำไปหมด เมื่อมันเห็นยังงี้ ไม่พูดอย่างงั้นได้ยังงี้ ก็ความจริงเป็นอย่างงั้น นั้น

นี่ละท่านพูด พระพุทธเจ้าสอนจึงไม่มีสะทกสะท้าน เอาของจริงถอดออกมาเลย นี่น่า ๆ อยู่งั้น ตาบอดหรือจิงไม่ดู ว่างั้น นี่มันถึงได้วิตกวิจารณ์ ถึงขนาดที่ว่า เทอ ลงเป็นถึงขนาดนี้แล้วใครจะรู้ได้เห็นได้ สอนใครให้รู้ได้เห็นได้ เขาจะหาว่าเป็นบ้ากันทั้งบ้านทั้งเมือง หาว่าเราเป็นบ้า แน่ะ แล้วสอนเขาไปทำไม อยู่ดี ๆ นี่เขาไม่ได้ว่าเป็นบ้ามันก็สะดวก ทั้งไม่ได้ยุ่งเหยิงวุ่นวายในการแนะนำสั่งสอนที่ไม่เกิดประโยชน์อะไรเลย สอนไปทำไม นั่นมันท้อใจ พระพุทธเจ้าท่านทรงท้อพระทัย เวลามันโดนเข้าปึงนี้ ตัวเท่าหมูมันก็ท้อใจแล้ว ตรงนี้ก็เคยพูดให้ฟังไม่ใช่หรือ

จึงได้คุยเขี่ยชุดค้นหา ยกข้อเปรียบเทียบขึ้นมา ถึงภูเขาลูกหนึ่ง นั้น ภูเขาลูกนี้ดำทะมึนไปหมด แล้วมันจะมีแต่ของไร้สาระไปเสียทั้งหมดนั้นหรือ นั่นเวลาพิจารณาเข้าไป มันจะไม่มีสิ่งที่เป็นสาระ เช่น แร่ธาตุต่าง ๆ ฝังอยู่ในภูเขาลูกนี้บ้างหรือ ค้นดูเข้าไป ค้นเข้าไป อ้อมี นั่น ถึงจะดำทะมึนประหนึ่งว่าไม่มีสารประโยชน์อะไรอยู่ในเขานี้เลย มันก็มีอยู่ในนั้น ฝังอยู่ในนั้น ไม่มากก็มีในนั้น อ้อมี นั่น ที่พระพุทธเจ้าทรงสั่งสอนสัตว์โลก จากนี้ก็พิจารณาเข้าไป ๆ ที่แรกทอดอาลัยเลยนะ จะสอนไปทำไม เกิดประโยชน์อะไร การปฏิบัติของเราที่แทบเป็นแทบตาย ไม่พูดนะนี่ ภาคปฏิบัติคือการดำเนินของเราที่จะให้เจออันนั้น นี่เรียกว่าคุยเขี่ยชุดค้นหาเข้าไป ๆ เจอ

พอเจอขึ้นมาแล้วก็ เทอ นี่จะไปสอนใครได้ ถ้าลงขนาดนี้แล้วสอนใครเขาจะว่าเป็นบ้าไปหมด แล้วก็ธรรมอันหนึ่งกระเทือนขึ้นมาในใจ ผุดบึงขึ้นมาเลย ก็เมื่อว่าธรรมชาตินี้เป็นสิ่งที่สุดวิสัยของโลก ไม่มีใครจะรู้ได้เห็นได้แล้ว เราเป็นเทวดามาจากไหนเรารู้ได้เห็นได้ รู้ได้เพราะเหตุใด นั่น พอว่าเพราะเหตุใดนี้ก็สายทางคือธรรมที่ท่านสอนไว้แล้ว ให้ก้าวมาตามนี้ ๆ เอ้า ให้ท่าน รักษาศีล ภาวนา นี่คือทางเดินมา เรารู้ได้เพราะเหตุใด มันก็รู้ทางเดินของเจ้าของมา อ้อรู้ได้ นั่นเห็นไหม อ้อถึงขนาดที่ว่าสะดุ้ง อ้อรู้ได้ ไม่มากก็รู้ได้ ยอมรับเลย ที่แรกว่าจะไม่สอนใครได้เลย พอถึงว่ารู้ได้เพราะเหตุใด มีสายทางมานี้ บ้านนี้มีบันได มีลิฟท์ขึ้น อันนี้ธรรมก็เหมือนกัน คือธรรมวิสุทธิธรรม ความหลุดพ้นจากทุกข์โดยประการทั้งปวง มีสายทางมา นั่น

พระพุทธเจ้าเป็นผู้แนะนำสั่งสอนมา สวากขาตธรรม สอนมา อ้อได้ นั่นเห็นไหมละ เป็นอย่างนั้นละ ละเอียดขนาดไหนธรรม ฟังซิ เลิศเลอขนาดไหน แม้พระพุทธเจ้าทรงปรารถนาความเป็นพระพุทธเจ้ามา ๑๖ อสงไขยบ้าง ๘ อสงไขยบ้าง ๘ อสงไขยบ้าง เฉพาะ

อย่างยิ่งที่เราเห็นประจักษ์ก็คือพระพุทธเจ้าของเรา เวลาตรัสรู้แล้วทรงทำความขวนขวายน้อย ไม่อยากสั่งสอนสัตว์ เห็นว่าสัตว์จะรู้ได้เห็นได้ นั่นดูซินะ จากนั้นมาโดนเอาอย่างเราเข้า ก็เป็นจริง ๆ จะให้ว่าไง พุดอย่างอื่นไม่ได้ จึงว่า โอโห ขนาดนี้แล้วจะไปสอนใครได้ สอนที่ไหนเขาจะหาว่าเป็นบ้าไปหมด อยู่เฉย ๆ ไม่ไปสอนเขา เขาก็ไม่ว่า อยู่อย่างนี้ดีกว่า แล้วอยู่ไปกินไปพอถึงวันเวลาแล้วก็ไปเสียเท่านั้น จะไปยุ่งหาอะไร

นี่ละที่แรกมันจะทอดอาลัย แล้วพอธรรมนี้ฝังขึ้นมากระตุกเอาอย่างแรง ก็เมื่อว่าธรรมชาตินี้เป็นธรรมชาติที่สัตว์ของโลกที่จะรู้ได้เห็นได้ ประหนึ่งว่าไม่มีใครเห็นได้รู้ได้ว่างั้น แต่เราเป็นเทวดามาจากไหนถึงมารู้ได้เห็นได้ รู้มาลอย ๆ เทวดาองค์นี้ก็รู้อย่างลอย ๆ รู้ได้เห็นได้เพราะเหตุใด มันไม่ลอยที่นี้ มันมีสายทางเข้ามา อ้อ ทันทิเลย ยอมไม่มีที่ปฏิเสธได้เลย อ้อ รู้ได้เพราะดึงเอาเรื่องปฏิบัติที่เราดำเนินมาตั้งแต่ขั้นต้น ล้มลุกคลุกคลานมาเรื่อย ๆ ตามสายทาง ตามวิธีการที่พระพุทธเจ้าสอนไว้มาจนกระทั่งมาถึงนี้ บ๊ีบ รู้ได้เพราะเหตุใดก็เพราะเหตุนี้เอง มันมีสายทางมา เพราะฉะนั้นจึงว่าอ้อรู้ได้ ไม่มากก็รู้ได้ ขึ้นเลยแหละ ไม่มีที่จะปฏิเสธได้เลย ยันได้เลยว่าได้ ๆ

นี่ละพระพุทธเจ้าท่านเป็นมาก่อนแล้ว ทรงท้อพระทัย พระองค์จะคิดไว้ยังไงแต่ก่อน เราเองเราก็ไม่คิดนี่นะ บิกบินมาแทบเป็นแทบตาย ถึงขั้นจะสลบไสลไม่รู้กี่ครั้งก็ทนเวลา มันจ้ำจี้ขึ้นมา มันก็เป็นอย่างที่ว่านี่ละ ท้อใจหมด ไปสอนใคร สอนที่ไหนเขาจะหาว่าบ้าไปหมด อยู่ไปกินไปวันหนึ่งพอถึงวันแล้วพอแล้ว นั่น จึงมีธรรมระตุกขึ้นมาอย่างว่า จากนั้นมาก็มีแก่ใจที่จะสอน พินิจพิจารณา เพราะยอมรับสายทางแล้วนี่ ยอมรับไม่มีข้อค้านได้เลย รู้ได้เพราะเหตุใด เพราะเหตุใดก็คือเพราะเหตุนี้เอง สายทางที่มานี้เห็นใหม่ มันก็ยอมรับ อ้อ ขึ้นทันที ยอมรับ ไม่มีปฏิเสธเลย อ้อได้ รู้ได้

เวลานี้มันกำลังหนาเข้า ๆ พวกจอกพวกแห่นี่มาทุกทิศทุกทาง อะไรมาก็ดีนะ ๆ อันนี้ดีนะ แม้ที่สุดดีกระทั่งแอบเปิด ถ้ามาจากเมืองนอกแล้วดีหมด แอบเปิด จะตีหน้าผากเอา บ้านพ่อเมืองแม่เมืองไม่มีเหรออยากว่า มันเป็นบ้าแอบเปิดที่ไหน ถ้าไม่มีจริง ๆ ไปที่จันทบุรีนะ นั่นสวนเขามีแต่สวนแอบปึงแอบเปิล ที่ไหนเต็มบ้านเต็มเมืองทั่วประเทศไทย ตามึงบอดหรือมึงไปเห็นตั้งแต่แอบเปิลของไอ้บ้าจุมกโด่งนั่นหรือ อยากว่างั้นเข้าใจใหม่ พวกบ้าลื้มตัว เข้าใจใหม่ อะไรดีหมด นี่ละพวกจอกพวกแห่นมันมาคว้ามับ ๆ

พอพุดอย่างนี้ก็ลูกศิษย์ของเราผู้หญิงคนนั้น เป็นนายตำรวจผู้หญิงคนนั้น เรายังขบขัน ใส่ต่อหน้าเลยอย่างนี้ละเวลามันออก มันดูหน้าใครเมื่อไร เขาได้ซ็อกโกแลตมา ก็เป็นความเจตนาดีของเขา เขาปลื้มปีติยินดีเขาได้ของดีมาถวายครูอาจารย์ เข้าใจใหม่ นี่

เป็นเจตนาของเขา เอาช็อกโกแลตยาวขนาดนี้มา นี่ได้มาจากฝรั่งเศส ดีได้มาจากฝรั่งเศส
 เหวอ ใส่ปุ๊วะเลยทีเดียวนะ เอาเดียนั้นเลย แล้วนายกเทศมนตรีจังหวัดอยุธยา เพราะหลังจาก
 นั้นจะเข้าไปเทศน์นี่นะ นายกเทศมนตรีนั่งอยู่นี่ พวกพระราชกรทั้งหลาย ผู้นี้เป็นหัวหน้านะ

เวลามาหันใส่ลูกศิษย์นะซี ปุ๊วะเดียนี่ฟุ้งเลย ถึงขนาดบ้า มันลืมหิวอะไร
 ช็อกโกแลตเอามาอวด นี่เหอเลิศเลย จี๋เข้าไปเลย ถ้างมันออกสด ๆ ร้อน ๆ มันไม่อัด
 ไม่อั้นละนะฟุ้ง ๆ ๆ เลย นี่ก็หน้าซัด ไม่สนใจ ใส่เปรี้ยว ๆ ทางนั้นก็ฟังชัดเจน
 นายกเทศมนตรีฯ ไม่เคยจะได้ยินธรรมะประเภทนี้ ใส่เปรี้ยว ๆ จนสุดขีด ขนabalูกศิษย์
 ได้มาจากฝรั่งเศสจะมาอวด เขายินดีที่เขาได้ของดีมา แต่เรามันไม่ได้มาคิดของดี เมืองไทย
 ของเราเมืองดีขนาดไหน จะเอาอะไรมาอวด ถ้าเอาอันนี้ เห็นของคนอื่นคืออยู่นี้ เมืองไทย
 ของเราไม่มีทางที่จะเป็นเนื้อเป็นหนังขึ้นมาได้ ไซ้ไหมละ

เราไม่ฟิตตัวของเรา มีแต่ลูกเขาก็ดี ผัวเขาก็ดี อะไรก็ดี ๆ ใ้ลูกตัวผัวตัวมันเป็น
 ยังไง นั่นเข้าใจไหม นี่มันตีเข้ามาตรงนี้นะ ถ้าอยากให้อีกฟิตตัวเข้าซี ผัวเขาดี เมียเขาดี ลูก
 เขาดี ฟิตผัวเมียตัวเองฟิตให้มันตีแข่งกัน มันก็มีแต่คนตีทั่วโลก ที่นี้ไม่ต้องรบกันเข้าใจ
 ไหม ความหมายเข้าใจแล้วหรือนี่ นี่ละที่เอาลูกศิษย์เป็นตำรวจ นายพันตำรวจตรี ยังไม่
 แล้วนะนี่ สักวันสองวันหรืออะไรเขามาหาอีก มากราบอีก นี่ตัวดี อู๊ย หน้าซัดไปเลย ซ้ำอีก
 นะ นี่ตัวดี เอากันอย่างงั้นแหละ อู๊ย ขบขันดี

นี่พูดถึงเรื่องมันออกสด ๆ ร้อน ๆ เรื่องบ้านเรื่องเมือง เรื่องเป็นเนื้อเป็นหนัง ถ้าเรา
 ไม่สนใจฟิตตัวของเราให้ดิบให้ดี เห็นของเขาก็ว่าดี ดีเพื่อจะทำตัวของเราให้ได้อย่างงั้น
 หรือสูงกว่านั้นไปถึงถูก เห็นเขาดีแล้วหมอบกับเขา หมอบเขา มีแต่หมอบให้เขาเหยียบหัว
 ไปเรื่อย ๆ เข้าใจไหมละพวกบ้านี้ สุดท้ายสรุปความให้พรว่าพวกบ้า เข้าใจ พวกบ้าลืมหิว
 เอาแค่นั้นละ วันนี้ไม่มีปัญหา (ไม่มีครับ)

(โยมมาถวายปัจจัย) เอามาเรื่อยอยู่นะนี่ ไปเอาเงินมาจากไหนนัก เงินไม่ใช้น้ำ
 มหาสมุทร บางทีลูกศิษย์ลูกหามาถวายดูเอา มาถวายอะไรทุกวันทุกเวลา เงินไม่ใช้น้ำ
 มหาสมุทร ไม่เอาเดินหนีเลย (โยมมาถวายผ้าห่ม ๒๕๐ ผืน ทำในเมืองไทยนะครับ) รีบ
 แก่เลย นี่เรากำลังจะถามพอดีทางนั้นตอบมาก่อนแล้ว โถ เหมือนรู้วาระจิตของเรา (ส่งไป
 เอาสตางค์ไอ้จุมุกโต่งด้วยครับ ไปขายเมืองนอก) เออเข้าทำดี เก่งมาก ๆ อยู่ไหนจังหวัด
 ไหน (กรุงเทพฯ) อยู่จังหวัดกรุงเทพฯหรือ จังหวัดอื่นยังว่านั่นได้ จังหวัดกรุงเทพฯทำไม
 พูดไม่ได้วะ ว่าจังหวัดพระนครศรีอยุธยา จังหวัดกรุงเทพฯ ก็ได้นี่วะ ก็ตั้งมาเพื่อให้เรียก
 ไซ้ไหม ตั้งมาแล้วทำไมไม่เรียกวะ มันจะสูญพันธุ์ไปแล้ว เราบอกจังหวัดกรุงเทพฯ ปับเข้า

เลย (อันนี้สี่กรรมฐานครับ) เอกกรรมฐาน เอาใส่ด้วยกันไป กรรมฐานกับไม่กรรมฐานอยู่ด้วยกันเหมือนของปลอมของจริงอยู่ด้วยกันละ

(พระหลวงตาเจ้าค่ะ วันนี้ผ้าป่าหน้าศาลาวันนี้ ๕,๕๖๐ บาท)

เมื่อวานนี้ที่ไปเทศน์ผ้าป่า วัดหนองแขวง อำเภอไชยวาน ทองคำได้ ๒ กิโล ๓๑ บาท ๘๖ สตางค์ ดอลลาร์ได้ ๑,๑๓๕ ดอลลาร์ เงินสดได้ ๓๖๐,๐๔๓ บาท ผ้าป่าวัดอภัยดำรงธรรม อำเภอสว่าง ทองคำได้ ๕ กิโล ๓๐ บาท ๘๑ สตางค์ ดอลลาร์ได้ ๒,๑๘๐ ดอลลาร์ เงินสดได้ ๑,๒๐๘,๔๓๑ บาท รวมสองแห่งทองคำได้ ๗ กิโล ๖๒ บาท ๖๗ สตางค์ ดอลลาร์ได้ ๓,๓๑๖ ดอลลาร์ เงินสดได้ ๑,๕๖๘,๔๘๐ บาท เมื่อวานนะ

นี่เราขยับเข้าเรื่อย ๆ จนกระทั่งเราไปถึงกรุงเทพฯ แล้วพิจารณาเตรียมทุกสิ่งทุกอย่างแล้ว นั่นจะเป็นความแน่นอนว่าได้เท่าไรหรือขาดเท่าไร ตอนนี้อะไรพูดอะไรไม่ได้ เพราะทองคำก็มาเรื่อย ๆ น้อย่างเมื่อวานนี้ไปก็ได้ ๗ กิโลแล้วเมื่อวาน บรรดาลูกศิษย์ลูกหาก็ต่างคนต่างตื่นเนื้อตื่นตัว ไปที่ไหนก็ผิตปรกติเข้าเรื่อย ๆ เรียกว่าเข้มข้นขึ้นเรื่อย พวกทองคำ พวกดอลลาร์เข้มข้นขึ้นเรื่อย ๆ เช่นอย่างเราไปภาคเหนือกลับมาก็ได้ทองคำตั้ง ๖๗ กิโล แต่ก่อนมันก็ธรรมดา ๆ เรื่อย ๆ แต่คราวนี้เป็นคราวที่เร่ร่อนแล้วก็เข้มข้น ไปที่ไหนเห็นได้ชัด อย่างเราไปภาคเหนือนี้กลับมาได้ทองคำตั้ง ๖๗ กิโล (๖๗ กิโลกับ ๔๓ บาทครับ) เออ นั่นนับว่าได้มากเป็นประวัติการณ์

อย่างไปเมื่อวานนี้ก็ได้อีก ๗ กิโล บรรดาลูกศิษย์ลูกหาก็ต่างคนต่างตื่นเนื้อตื่นตัว เร่ร่อนก้าวเดินตามหัวหน้าเพื่อสู่คลังหลวงของเรา สง่างามอยู่ตรงนั้น รู้สึกว่าค่อยเร่งเข้า ๆ เพราะฉะนั้นจึงพูดยังไม่ได้ นั่นจนกระทั่งลงไปกรุงเทพฯ ไปเคลียร์หมด นำทองคำนี้ลงไป ๆ แล้วทองคำที่มีอยู่ทางนั้นมากน้อยเพียงไรมาบวกกัน ได้เท่าไร ถ้าขาดขาดไปเท่าไร หรือว่ามันจะเหลือหรือ เอ้าเหลือเท่าไรก็ให้รู้ รู้ตรงนั้นแหละตอนที่เราลงไปกรุงเทพฯ แล้วแหละรู้ ตอนนี้อะไรพูดอะไรไม่ได้ ต้องรอจังหวะที่เราไปกรุงเทพฯ ไปเคลียร์ทั้งหมด ทั้งอยู่ในกรุงเทพฯ ทั้งได้ไปจากที่อื่น ไปรวมแล้วได้เท่านั้น ที่นี้ก็ชัดเจน เอ้าขาด ขาดเท่าไรรู้ อ้าว มันเหลือ เหลือเท่าไร คือมันได้มากกว่าที่เรากำหนดเอาไว้เท่าไรก็ให้รู้ แต่ให้ระวังนะนี่มันจะไม่มากกว่านะ มันมีแต่ไม่พอนะ จำให้ตึ้นะคำนี้นะ เอละจะให้พร

ชมถ่ายทอดสดพระธรรมเทศนาของหลวงตาทุกวัน ได้ที่

www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th